

TOREK, 28. 10., sv. Simon in Juda Tadej , apostola 18.00: † Stanislava STARC in Albert † Ernest KLADNIK in Marija
SREDA, 29. 10., sv. Narcis 7.30: † Vida ŽOHAR † Marija FLIS
ČETRTEK, 30. 10., sv. Marcel 18.00: † Amalija, 50. obl., in Franc KNEZ † Angela VALEK, 8. dan
PETEK, 31. 10., sv. Volbenk 7.30: Jože BALOH, obl., žena Justina in vsi † BALOH 18.00: † Stane DEŽAN, obl., in sorodniki
SOBOTA, 1. 11., Vsi sveti 7.00: † Družina MLINARIČ 9.00: † Darinka GUČEK, 30. dan 10.30: živi in † farani in duše v vicah 14.00: večernice 15.30: blagoslov pokopališča 18.00: vabljeni k molitvi rožnega venca v svetišče ali pa molite v krogu družine.
31. NEDELJA med letom, 2. 11., Spomin vseh vernih rajnih 7.00: živi in † farani 9.00: † starši GOLOUH, SENICA in ULAGA 10.30: † starši RAJH, Marjetka Anica, Albert OJSTERŠEK, sin Franci

Z novim liturgičnim letom, ki se prične s 1. adventno nedeljo, **30. 11. 2025**, se v naši župniji uvede sprememba nedeljskih maš. Iz 3 nedeljskih maš (ob 7. in 9. uri ter ob 10.30) **bomo prešli na 2 nedeljski maši ob 8. in 10. uri.**

29. NEDELJA med letom, 19. 10., Misijonska nedelja 7.00: živi in † farani 9.00: † starši KLADNIK in sorodniki, živi in † 10.30: † Dragica ŠUSTER
<u>V tednu med 20. in 24. 10. je reden VEROUK</u>
PONEDELJEK, 20. 10., sv. Irena , mučenka 7.30: † Marija PREGRAD † Ljudmila BRENCELJ
TOREK, 21. 10., sv. Uršula , mučenka 9.30: sv. maša v Domu starejših Laško 19.00: † Anton TOPOLE, 5. obl. † Ciril, Martin, Karolina BELEJ
SREDA, 22. 10., sv. Janez Pavel II. , papež 7.30: † Marija VOGRINC, 33. obl. † Ljudmila JUVAN
ČETRTEK, 23. 10., sv. Janez Kapistran 19.00: † Terezija SLAPŠAK † Silvester, Jožefa VRBOVŠEK
PETEK, 24. 10., sv. Anton M. Claret 7.30: Terezija PILIH, 5. obl. 19.00: † Aleš VITASOVIČ, 2. obl. † Milan ŽABKAR, 13. obl., starši ŽABKAR in DOBOVIČNIK
SOBOTA, 25. 10., sv. Darinka , mučenka 19.00: † Jakob KLADNIK ter sin Jože † Irena MULEJ, sorodniki in za zdravje
30. NEDELJA med letom, 26. 10. 7.00: živi in † farani 9.00: † duhovnik Janez BELEJ, obl. 10.30: † Edvard in Frančiška PUSAR
PONEDELJEK, 27. 10., sv. Vincenc in Sabina 7.30: † Alojz HERMAN † starši PUŠNIK in CVERLE

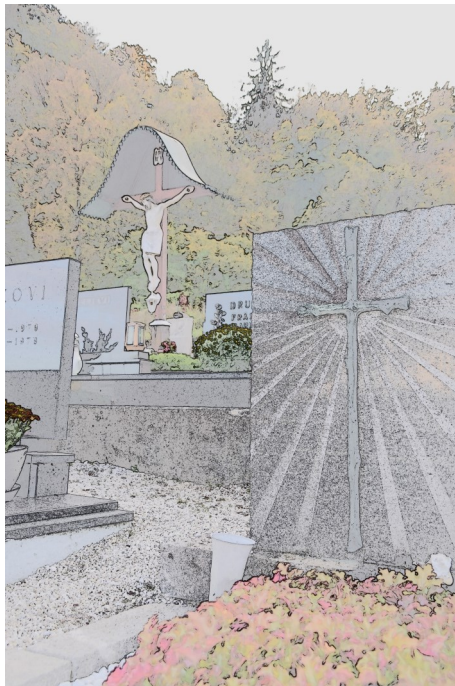
✻ **MARTINOVA LILIJA** ✻

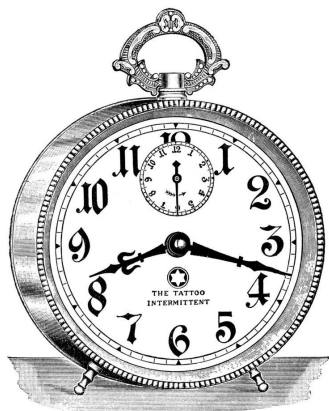
19. 10. 2025, leto 16, št.: 32

»V veri vidimo dlje od groba.«

Ko v teh dneh, še posebej pa na **praznik vseh svetih**, stojimo ob grobovih svojih dragih, nas obdaja tišina, ki ni prazna, ampak prežeta s spomini, hvaležnostjo in tihim upanjem. Pogrešamo tiste, ki jih ni več med nami, a v veri vemo, da smrt ni konec, ampak prehod — vrata v polnost življenja pri Bogu. Obiski grobov nas utrjujejo, da nismo sami. Cerkev živi v občestvu: na zemlji, v vicah in v nebesih. Svetniki in naši pokojni niso daleč — so v Božjih rokah, kjer ljubezen ne pozna meje časa. Ko prižgemo svečo, naj njen plamen ne bo le znamenje spomina, temveč luč **vstajenjskega upanja**, ki govori: *»Tvoje življenje se ni končalo, le spremenilo se je.«* Zato smo vabljeni, da za naše rajne **molimo**:
– da jim Gospod odpusti njihove slabosti,
– da jih sprejme v svoje usmiljeno naročje,

– in da jih nekega dne zopet srečamo v nebeškem občestvu. Molitev je najlepše znamenje hvaležnosti in ljubezni, ki pre-sega smrt. Naj bo ta dan prežet z vero, zaupanjem in tihim šepetom: **»Večni Oče, podari jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj počivajo v miru. Amen.«**





V življenju ima vse svoj čas

»Vse ima svoj čas in vsak opravek ima svojo uro pod neбом: Je čas rojstva in čas umiranja; čas, da se sadi in čas, da se vsajeno izruva; čas ubijanja in čas ozdravljanja, čas podiranja in čas zidanja. Je čas jokanja in čas smejanja, čas žalovanja in čas plesanja. Je čas za metanje ka-

menja in čas zbiranja kamenja, čas objemanja in čas, ko se zdržiš objemanja. Je čas pridobivanja in čas izgubljanja, čas zbiranja in čas razmetavanja. Je čas trgiranja in čas šivanja, čas molčanja in čas govorjenja. Je čas ljubezni in čas sovraštva, čas vojne in čas miru. Kakšen dobiček ima, kdor dela, od tega, da se trudi? Videl sem opravilo, ki ga je Bog dal ljudem, da se z njim ubadajo. **On** dela vse lepo ob svojem času; tudi **večnost jim je položil v srce**, samo da človek ne more do kraja doumeti dela, ki ga je Bog napravil.« (Prd 3,1-11)

Ali kdaj pomislimo s hvaležnostjo v srcu, da nam je dano živeti tukaj in zdaj, na tej geografski širini našega planeta, kjer lahko doživljamo 4 letne čase: pomlad, poletje, jesen in zimo; krogotok narave, ki nas v vsej svoji vsakdanji preprostosti uči življenja samega-časa, ki ga imamo vsi odmerjenega v enaki meri, pa čeprav se večkrat sliši: »Nimam časa/ zmanjkuje mi časa/ potrebujem več časa...«

In tako smo vstopili v jesen-čas dozorevanja narave v vsej svoji barvitosti barv, toplih odtenkov, ki v sebi nosijo odtenke zamolklosti, ki vodijo v zimo. Narava sama nas brez besed uči o življenju in naših letnih časih, fazah/ciklih, ki so nam bili dani, še preden nas je On stkal v materinem telesu. V cerkvenem koledarju imamo v jeseni, tudi, številne praznike; priložnosti za obhajanja vseh čutenj, ki so skozi vse letne čase z nami, a jih v naglici in tuzemeljski razumnosti vsakdana mnogokrat spregledamo, zanemarimo: veselje, ljubezen, žalost, sprejemanje, odpuščanje...**hvaležnost**, za

vse kar smo in kar še bomo, za vse kar smo imeli in imamo, za vsakogar, ki se je dotaknil našega srca-s tistim, kar premore: prijaznostjo ali manjprijaznostjo...in **za smrt**-ja, tudi za smrt se premalokrat zahvalimo; morda ravno zato, ker jo vedno **spremlja žalost in bolečina izgube, a tudi minljivosti**-v kateri je človek tako majhen in neveden, kot pravi Pridigar, saj se ne zaveda, da nam je **On, ki je Ljubezen, v srce položil večnost**.

Pokojna Manca Košir je v enem iz med svojih zadnjih intervjujev zapisala: »Star človek, ki je videl veliko smrti, se zaveda svoje majhnosti: prah sem in v prah se povrnem. Ponižnost je položaj, iz katerega nič ni tako grozno, kot je videti, ali pa še bolj. Kdo ve? Jaz, ki živim le delček delčka sekunde z vidika veselja, gotovo ne. Življenje se ni začelo z mojim rojstvom in se tudi ne bo končalo z mojo smrtjo. A minilo bo zagotovo, kot mine vse. Zato pa je tako pomembno, da do takrat, ko mine, živimo radostno. In to ni naravni dar, temveč odločitev. Moja izbira je to! Moj obraz je vse bolj zguban, moje srce pa vse bogatejše. Ko bom umirala, bom gledala vanj in molila rožni venec iz biserov spomina, zato sem pozorna, kaj zdaj polagam v srce, s kakšno duhovno hrano se hranim. Vam rečem, težkim časom navkljub je lepota tu, je ljubezen tu ... Okoli mene in v meni. Iz tega se hrani moje (za)upanje.«



Pa jaz? Ali mi še odzvanja v mojem srcu glas veličnočne Aleluje? In v njej besede Marije Magdalene, ki jih beremo v pesmi slednici: »Vstal je Kristus, upanje moje!« in z Njim bomo vstali tudi mi, poslednji dan in tudi vsi, ki jih naši dotiki rok več ne dosežejo, dosežejo pa jih naše srčne molitve v Gospodu, ki nam je podaril Jezusa, ki nam je »s svojim vstajenjem zagotovil stalen vir življenja: On je Živi (pri. Raz 1,18), ljubi življenje, je zmagovalec nad vsako smrtjo. Zato nam lahko ponudi počitek na zemeljski poti in nam zagotovi popolni mir večnosti. Samo umrli in vstali Gospod odgovarja na najgloblja vprašanja našega srca: Ali za nas res obstaja ciljna točka? Ali ima naše življenje smisel?

In kako se lahko odkupi trpljenje mnogih nedolžnih?» (papež Leon IV.) On nam je s svojo smrtjo na križu, podaril milost odpuščanja, vere in upanja, ki ga ne moremo enačiti z optimizmom, saj nas slednji pogosto razočara in sesuje naša pričakovanja, saj v njem ni obljube in njene izpolnitve, tako kot jo v sebi nosi upanje. (PK)

V minevanju časa, hrepeniš po rojstvu novega in s strahom zreš v konec nečesa lepega, dragocenega, a pride čas, ko ti življenje da spoznati, da je strah odveč, da je veličina v minljivosti doživetega, ki ob koncu ne zbledi, ampak zažari v novi luči, globljem čutenju in spoznanju, da ljubezen nikoli ne mine. Življenje, kako si dragoceno! (PK)

Srečanje zakoncev jubilarantov



Martinovo, ko praznujemo god našega farnega zavetnika sv. Martina, v naše župnijsko občestvo vnese praznično vzdušje, med katerega sodi tudi srečanje **ZAKONCEV JUBILANTOV**, ki ste, skupaj s svojimi družinami, prijatelji in znanci vabljeni k slovesni maši, 8. 11. 2025, ob 10.30, kjer bo cela župnija praznovala farni praznik, se zahvalila za dobra dela in se po maši družila ob dobrotah pridnih gospodinj. Zakonci, ki v tem koledarskem letu praznujete 5., 10., 15., 20., 25., 30., 35., 40., 45., 50. in nato vsako obletnico poroke naprej, **vabljeni da svojo udeležbo pri sv. maši prijavite: osebno, v zakristiji ali župnišču, ali na telefon: 041-887-354**, da obudite spomine na dan, ko ste se, s poročnimi zaobljubami, podarili drug drugemu in se zahvalite za vsa skupaj preživeta leta, prepredena z lepimi trenutki in tudi z viharji, ki so prevetrili vaš zakon.